

USA se zničí samy: popis opatření jedné americké univerzity

- CZ24 News | 25. března 2020

USA: REDAKCE PROTIPROUD přináší popis opatření jedné americké univerzity, jímž se zakazuje výuka dějin renesančního umění jako nepřijatelné povyšování evropské kultury nad ostatní

Vedení Yaleské univerzity zrušilo jednu z oblíbených přednášek na téma „Úvod do dějin umění: Renaissance a současnost“ a nyní se to snaží studentům vysvětlit nespokojeností jisté části posluchačů a požadavkem „akademické objektivity“. Profesor Tim Barringer, vedoucí katedry dějin umění, sdělil, že dané téma je „problematické“, protože údajně vyzdvihuje na piedestal evropskou kulturní tradici na úkor všech ostatních.

Problém politické korektnosti by mohl být vyřešen jednodušším způsobem. Například přejmenováním kurzu na „Úvod do evropského umění“ a zachovat přitom jeho obsah, aby se vlk nažral a koza zůstala celá. Zejména když se v Yale vyučuje desítkám jiných předmětů zasvěcených „neevropským“ dějinám umění. Najdete zde studijní semináře jako „Úvod do islámské architektury“, „Aztécké umění a architektura“, „Černošské britské umění“, nebo „Afro-americké umění od roku 1963 do současnosti“. Chcete-li studovat například kulturní tradice černochů z národu Joruba, můžete po libosti!

Proč je tedy najednou na této prestižní univerzitě zakázáno studovat evropské umění, a to pod jakýmkoliv názvem či tematickým pojetím?

Namísto básníků ekoteroristé

V roce 2017 univerzita již zrušila povinný kurz „Přední angličtí básníci“, při němž se studenti seznamovali s tak zvuknými jmény jako Chaucer, Milton, Pope a s další. Stalo se tak po studentské petici, v níž se argumentovalo, že studium předmětu, v němž není zahrnut přínos barevných a sexuálních menšin ... je pro studenty škodlivé (!).

Došlo to až tak daleko, že anglické básníky obvinili z vytváření kultury nepřátelské k barevným studentům. Tu máš, čerte, kropáč! Četl jsi Chaucera? Potom jsi v podstatě člen Ku-Klux-Klanu. Studenti patrně ani netuší, že Chaucer žil ve 14. století, kde bylo v Británii dosti těžké narazit na černocho, natož aby o nich básníci skládali sonety. Tak si je bylo nutné vymyslet (jako si tvůrci filmu „Finský maršál“ vymysleli Keňana Mannerheima) a odstranit kurz z programu. Další na řadě bude „Úvod do dějin evropského umění“.

Namísto stávajícího „rasistického“ předmětu bude zaveden principiálně nový kurz zaměřený na otázky pohlaví a rasy, a také na souvislosti mezi západním uměním a ... otázkami změn klimatu. Naprosto vážně! To je oficiální postoj vedení Yaleské univerzity. Studenti se zřejmě nyní budou učit hledat uhlíkovou stopu Leonarda da Vinciho a prověřovat, zda jeho vynálezy vyhovují ekologickým standardům.

Postmoderní guláš neoliberalů

Ve skutečnosti vulgární multikulturalismus charakteristický pro současné neoliberaly (demonstrováný právě administrativou v Yale) je lacinou parodií uznávaných vědeckých konceptů,

jako je kulturní relativismus a civilizační přístup. Ideje civilizačního přístupu se vyvíjejí již více než sto let. V řadách jejich nositelů byli významní vědci jako Oswald Spengler, Arnold Toynbee či Nikolaj Danilevskij.

Hlavní myšlenkou obhájců koncepce civilizačního přístupu je to, že neexistují žádné univerzální všelidské hodnoty a že se lidstvo nevyvíjí lineárně, ale v rámci velkých společenství (kultur, civilizací nebo superetnosů), z nichž každé jde svou vlastní unikátní cestou. Tyto myšlenky propagují i seriózní vědci s konzervativními názory. V posledních několika desetiletích však neoliberální aktivisté z těchto konceptů „vyřezali“ prvky s nimiž aktuálně politicky manipulují, aby z nich začali vařit nestravitelný postmoderní guláš.

Paradoxní je, že levicovní neoliberálové, kteří tvrdě kritizují „europocentrismus“, se ve skutečnosti jeví jako jeho věrní a agresivní dědicové. Podle úrovně ideologického totalitarismu předstihli členové komanda George Sorose a jeho přátel na obou stranách Atlantiku snad i Adolfa Hitlera a Josepha Goebbelse. Ti přinejmenším ještě neměli k dispozici tak mocné informační technologie, které by umožňovaly efektivní masové vymývání mozků, jako se to děje dnes.

Ať se to komu líbí, nebo ne, současný neoliberalismus je produktem těžce západní civilizace a těžce evropské kulturní tradice. Jde pouze o jakousi „renesanci naruby“.

Vymítání ducha

Dnešní neoliberálové si bez sebemenších rozpaků nárokují univerzální platnost svých idejí (přitom jde o zvrácené postuláty představitelů renesance a osvícenství) a snaží se z jiné pozice přivolat „konec dějin“ prorokovaný kdysi módním Francisem Fukuyamou.

Každý tradicionalismus je neustále pod palbou jejich zdivočelé bezpředmětné kritiky. V jakékoli tradici vidí jen despotismus. Proto s vynaložením značného úsilí házejí také na Rusko, Čínu a Blízký východ tuny špíny, protože se snaží udržet v relativně přijatelné formě své unikátní civilizace.

Přes všechna provolání o nutnosti respektovat kulturní svébytnost ostatních národů, neoliberálové upřímně nenávidí vše tradiční a ze všech kultur si vybírají pouze jejich povrchní znaky pro svoji postmoderní slátaninu.

Můžete podle libosti konzumovat produkty národní kuchyně a poslouchat popové skladby národního folklóru, ale pokud naznačíte, že určité stereotypy chování příslušníků západní společnosti jsou z hlediska vámi uznávané tradice hříšné a nepřijatelné, budete zaručeně krutě ostrakizováni.

Do tohoto konceptu dokonale zapadá uvedená válka s evropskou kulturní tradicí. Současný neoliberalismus, i když do jisté míry v evropské kulturní tradici pokračuje, je zároveň z historického hlediska univerzálně „antievropský“. Evropská tradice je koneckonců křesťanská, a to v žádném případě nevyhovuje vůdcům společnosti, která je založena na popírání pojmů dobra a zla, výsměchu ctnostem a povznesení hříchu.

V tomto případě je cílem vedení Yaleské univerzity vymýtit duchovní složku ze studijního předmětu dějin umění (ať už jde o umění evropské nebo africké) a proměnit ho v jakýsi komiks nebo program klipů na populárním hudebním televizním kanálu.

Renesanční umění bylo vždy zdrojem reflexe a energie pro duchovní hledání. A to je pro představitele současné západní společnosti, z pohledu jejich ideologů, zakázané ovoce. S těmi, kdo začínají hlouběji cítit a myslet, lze obtížněji manipulovat a zahnat je jako laboratorní myš do klece, do šablony bytí podle pravidel konzumní společnosti.

Chyba lávky

Leč neoliberální „uchvatitelé duší“ vyloučení renesance z předmětů Yaleské univerzity poněkud uspěli. Americká společnost, už tak dost rozpolcená, na to není dostatečně připravená. Toto opatření již ostře kritizovala řada respektovaných intelektuálů a na 300 míst pro posluchače semináře se již přihlásilo více než 400 studentů.

Bojovníkům proti renesančnímu umění nelze než doporučit, aby si znovu přečetli geniální dílo jejich krajana Raye Bradburyho „451 stupňů Fahrenheita“. Možná potom pochopí, co to znamená vyvolat reakci publika, která je opakem toho, s čím počítali.